

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
In străinătate . . . . . 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică
Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**
Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Pomenirea lui T. Cipariu

50 de ani dela moartea lui

de Coriolan Suciu

Viața de toate zilele, cu grijile și frământările ei, abia ne mai dă răgaz să ne gândim, din când în când la înaintași; să ne aducem aminte de aceia, cari prin faptele lor mărețe, prin pilda unei vieți puse în întregime în slujba neamului, au fost fala și mândria noastră în trecut.

Și nu e bine să dăm uitării sărbătorirea amintirii acelor, cari în vremuri de urgie au fost stâlpi și apărători a ceea ce are mai scump un popor: limba, legea și moșia sa strămoșească.

Un astfel de bărbat uriaș, care prin munca sa în ogorul culturii românești, a umplut mai bine de jumătate din veacul al XIX-lea, a fost învățatul canonic dela Blaj, Timotei Cipariu.

În 3 Septembrie din acest an se împlinesc 50 de ani dela moartea lui.

Feciorul de țaran din Pânade, de lângă Blaj, a fost dăruit de Dumnezeu cu o deșteptăciune rară. Până la vârsta de 10 ani a învățat acasă, stând mai ales țarna lângă vatră, la „zăgneată“, să citească românește, latinește, ungurește și nemțește. Acest copil minune, ajuns la școlile din Blaj, prin mintea sa ageră și prin stăruința sa de fier, s'a făcut, cum am zice, dobă de carte. Pe lângă cele patru limbi amintite, a învățat și greceasca, italiana, franceza, idoveasca și araba.

După ce s'a preoțit și a fost numit profesor la liceu și apoi la teologie, nu s'a mărginit la lecțiile ținute în clasă, ci a scris și tipărit mai multe cărți pentru școlarii săi. La vârsta de 37 de ani era deja canonic.

Cu vreo 10 ani înainte de revoluția din 1848 a început să scoată la tipar cărți bisericești cu litere latine, în locul celor cirilice de viață slavonească. La 1847 scoatea tot cu litere latine — ceea ce pe vremea aceea la noi Români încă nu se pomenea — și o gazetă, „Organul luminații“, pe care în 1848 o boteza „Organul național“. Făcea acest lucru pentru

ca și din haina limbii, care-i alfabetul — atât Români cât și străinii să poată cunoaște viața noastră latină.

În răzmirița din 1848, Cipariu a fost la datorie pentru neam. Când zecile de mii de Români s'au întrunit pe Câmpul Liber-

drepturi pentru Români dela împăratul Francisc Iosif.

El a făcut parte din dieta Transilvaniei, întrunită la Sibiu în anii 1863—64, când s'a votat egala îndreptățire a Românilor cu celelalte popoare din Ardeal (Ungurii, Săcuii și Sașii).

Între anii 1854 și 1875 Cipariu a fost directorul liceului din Blaj, iar ca om al bisericii a slujit sub patru vlădici (Bob, Leményi, Șuluțiu și Vancea), ajungând vicar și prepozit și fiind însuși candidat de vlădică.

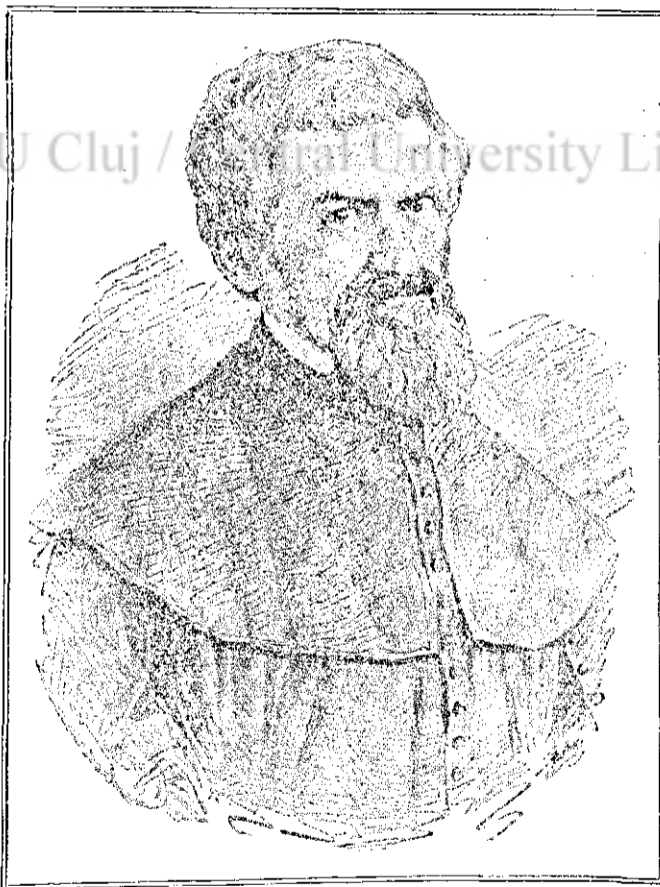
„Asociațiunea“, care la 1861 lua naștere la Sibiu, l-a ales de vicepreședinte, iar dela 1877 timp de zece ani, până la moarte, a condus „Astra“ ca președinte.

Când s'a înființat, la 1866, la București „Academia Română“ (numită la început „Societatea Academică Română), Cipariu a fost ales printre cei dintâi membri, iar mai târziu chiar vicepreședinte al ei. Până și „Societatea germană orientală“ l-a ales de membru al ei.

Și de ce toată această cinste? Fiindcă buzele lui T. Cipariu, după vorba scripturii, au păzit știința.

Fiindcă prin studiile sale despre limba și trecutul românesc el și-a creat un nume cu răsunet, în țară și peste hotare. El a fost un îndrăgostit de limba românească. Nimeni altul nu s'a străduit mai mult decât el să desgroape din bătrâne cărți bisericești și de cronicari, toată comoara graiului strămoșilor

noștri. El a spus despre limba noastră că ea aste o comoară neprețuită, pe care nu ne-a putut-o răpi nici cruzimea tiranului ce domnia peste trupurile noastre, nici puterea trupească, nici politica drăcească. Această comoară — limba românească — născută cu noi dela țâțele mamei noastre, dulce ca sărutările măicuțelor... e o comoară mai scumpă decât viața și pe care de am fi pierdut-o, de vom suferi ca cineva cu puterea, sau cu momeli să ni-o răpească din mâinile noastre, atunci mai bine să ne înghită pământul de vii. — Și avea dreptate Cipariu, fiindcă un popor trăește prin limba sa.

Canonicul Timotei Cipariu

tății dela Blaj, ca să îngroape iobăgia și să ne desrobească neamul, Cipariu a fost unul dintre cei 10 secretari ai adunării naționale și el ne-a veșnicit mai bine decât ori cine, în gazeta sa, felul cum s'a desfășurat parlamentul dela Blaj al Românilor din Ardeal. Ca membru în comitetul națiunii române, zis de împăciuire, dela Sibiu, alcătuit de Bărnăuțiu și alții, a iscălit apelul din 20 Oct. 1848, chemând la arme pe Români contra Ungurilor răzvrățiți împotriva împăratului. A trebuit să pribegească apoi prin Țara Românească, iar întorcându-se în Ardeal, să bată drumul Vienei, ca prin cereri să stoaică

El a fost unul dintre acei mari bărbați, ca și cari nu se nasc mulți într'un veac.

Când aripa morții l-a răpit, la a-dânci bătrânețe, în 3 Septembrie 1887, la vârsta de 82 de ani, a fost jelit de neamul românesc de pretutindeni, fiindcă toți își dădeau seama, că în bătrânul vioi, cu fruntea înaltă și ochii negri, scăpărători, s'a pierdut un muncitor, un cugetător și un om deplin — după vorba domnului Iorga.

Iar poetul țărănimii, Gheorghe Coșbuc, la moartea lui T. Cipariu, l-a vecinic înțeles într'o frumoasă poezie, a cărei strofă din urmă sună așa:

Trei scânduri și o moviță de gili nu pot să ascundă,
Pe-un om iubit de-o lume, pe-un om de fapte mari!
Un neam întreg ce plânge, stă gata să răspundă,
Că 'n veac va recunoaște cu-o inimă profundă
Pe marele Cipariu!

*

În anul 1905, Blajul și cu el dimpreună Românii din Ardeal și cei de peste Carpați, au sărbătorit amintirea unui veac dela nașterea lui Cipariu.

Cuvine-se ca, la rândul nostru, să prăznuim împlinirea unei jumătăți de veac dela moartea lui.

Satul său de naștere, Pănade, ține să cinstească acum, în 5 Septembrie, amintirea marelui său fiu, prin desvelirea în biserică parohială a unei plăci de aducere aminte.

Și bine fac pănăzenii părintelui Ioniță Brad, fiindcă cinstind amintirea lui Cipariu se cinstesc pe ei înșiși.

Noi încă să aducem cui se cuvine laudă — laudă, și cinste cui cinste i se cuvine, iar mormântul lui T. Cipariu de lângă bisericuța din Blaj, să-l preșerăm cu flori și să-l stropim cu lacrimi de recunoștință.

Invierea bisericii

Nu-și poate nimeni închipui, cât de necăjiți și de înșelați în așteptările lor au rămas apostolii, după moartea Mântuitorului. Ei nu avuseseră destulă credință, și de aceea nu le venea a crede că acel Isus, răstignit și batjocorit în felul acela pe muntele Golgota, era Fiul adevărat al lui Dumnezeu, însuși Dumnezeu adevărat, care cu dela sine putere se va scula a treia zi din morți.

Intocmai așa este și astăzi batjocorită mireasa lui Isus, biserica, în Spania, Mexico, Rusia și chiar și în Germania. Nu numai dușmanilor ei, dar nici chiar unor credincioși par'că nu le vine a crede că se va putea reface.

Și totuși se va reface și va învia, asemenea Mirelei ei, care este Isus Hristos, Dumnezeul nostru. Pentru ce? Pentru că Domnul a zis: »Nici porție iadului nu o vor birui pe ea« (Matei 16, 18) și »Ceriul și pământul vor trece, iară cuvintele mele nu vor trece«. (Luca 21, 33).

1, Și de fapt, ori de câte ori s'a aflat biserică în mare necaz, Hristos Domnul nostru nu numai că n'a părăsit-o, ci i-a trimis în ajutor bărbați minunați.

Când împăratul Dioclețian al Romanilor, a vrut să stârpească cu totul credința creștină prin mijloace îngrozitor de aspre, Dumnezeu a trimis pe împăratul Constantin cel Mare care a dat libertate deplină creștinilor. Către sfârșitul veacului al patrulea erezia lui Ariu era să înnece biserică, Dumnezeu însă trimite pe sf. Atanasie care o scapă. La începutul ve-

cului al patrulea erezia lui Pelagiu se răspândise grozav în apus, apare însă sf. Augustin care o eliberează. Prin veacul al 11-lea creștinismul tare a dat înapoi, preoții și călugării începuseră a decădea, Dumnezeu îl trimite în ajutor pe Papa Grigore VII. († 1085) care face rânduiala. Când în Apus se instăpânise deabinele erezie Albigensilor, se nasc sf. Dominic († 1221) și sf. Francisc de Assisi († 1226), iar când erezia lui Luther răpise o mare parte din Apus, apare sf. Ignățiu de Loyola († 1556). Și așa mai departe. Șirul trimișilor de Dumnezeu, ca să aperse biserica de primejdie, e nesfârșit.

2. Prigonitorii bisericii însă n'au sfârșit-o bine.

Iuda s'a spânzurat îndată ce a văzut că a vândut sânge nevinovat. Irod, celce a omorât pe copiii nevinovați, a fost mâncat de viermi pe patul de moarte și a avut chinuri lăuntrice îngrozitoare. Tot asemenea a fost mâncat de viu de viermi și Irod Agripa celce l-a ucis pe sf. apostol Iacob și l-a întemnițat pe sf. apostol Petru. Marele prigonitor al creștinilor, Nero împăratul Romanilor, n'a îndrăznit a se sinucide, așa că văzându-l servitorul său aproape de primejdia de a fi prins de soldați, i-a implântat el însuși sabia în inimă. Dioclețian, un alt împărat al Romanilor care îi prigonise pe creștinii, a pățit-o și mai rău: familia i-a fost surghiunită, statuile sale au fost dărâmate el însuși s'a umflat grozav, iară limba i-a mâncat-o viermii de vie. Napoleon cel Mare, care 5 ani l-a ținut prins pe Papa Pius VII, a stat și el în prinsoare pe insulele Elba și sf. Elena nu 5, ci 7 ani. Arin a murit fără de veste, tocmai când îl duceau în triumf († 336). Voltaire, unul dintre cei mai mari batjocoritori ai lui Isus a murit la 1778, într'o stare îngrozitoare și desne dăduit. Rousseau, un alt mare dușman al lui Isus, s'a sinucis în anul 1778 într'o comună mică de lângă Paris. Toate acestea pentru că: »Infricoșat lucru este cădea în mâinile Dumnezeului celui viu

Foița „UNIRII POPORULUI“

Amintire

Amintire! ce mi mai păstresii..
Din câte-au fost odinioară...?
Se schimbă toate... așa, cu anii
Și vremea tot mai jos coboară.

Aici răsare-o floare pe răzor
Colea un mugur despical,
Alături frunse ofilite — 'n certuri
O nouă stea s'a ardat.

Iar tu, aducere aminte,
Rămâi aceiași... rece și pustie,
Prin care vremea îngropată
Nemilostivă îmi surâde mie.

Mi-ai smuls cu forțe nevăzute
Zilele copilăriei mele...
Norocul zilelor senine
L-ai dus în zbor de păsărele.

La ce suspini..., când peste mine
S'abate-atâta suferință...
Dece rămâi așa 'mpetriță
Și nu mă 'ntorci la biruință.

Alte zile..., alte clipe
Și alte suferințe le-mi adus

Tu, Amintire, ce veșnic mă 'nsoțești
Din copilăria mea, care s'a dus.

Acolo 'n casa noastră dela țară,
Unde-am lăsat părinți și frați,
Te-ai incubat, bogată amintire,
Și mi dejeni anii mei nenumărați.

Par'că mă văd prin curte... copăcel
— Așa cum sunt copiii mici —
Și mă trudeam s'ajung în brațul
Celei mai scumpe din bunici.

Apoi, când mare am crescut
Și-am învățat să joc și hora...
M'au dus din sat la 'nvățătură
Ca să le zic: Adio... tuturora!

Azi, dorul când mă 'ntoarce, iar,
Acolo 'n vatra părăsită,
Desgrop atâta amintire
Din copilăria mea iubită.

Dar, ce folos că mă re'ntorc
Așa târziu cu dorul...
Azi, toate s'au schimbat la noi
Și-a 'mbătrânit și tata și feciorul!
Slimnic, Iunie, 1934.

Nic. Nicoară-Dobârceanu

Gura satului

Gheorghe al Smarandei și-a pus într'o zi gând să-și încerce nevasta: dacă e în stare să tacă ascunsă o taină.

— Ascultă, Smarandă, am pățit o rușine.
— Vai de mine! Ce rușine, bărbate?
— O maaare rușine, măi femeie.
— C'o fi mare, c'o fi mică, spune-mi-o mie!
— Stărui ca să aflu pricina.
— Ți-aș spune, nevastă, da' mi-e teamă.
— De cin' ți-e teamă, Gheorghe?
— De cine să-mi fie? De gura lumii.
— Da' ce-am eu cu gura lumii? Că do suntem numai doi și nu ne aude nimeni.
— Hm! parcă nu vă cunosc eu pe voi și pe meile! Cum aflați ceva, fuga la soră, la vecină, cumătră și cât ai bate din palme se umple satul.
Cine a mai văzut: babă frumoasă, cal verde și un bărbat cu lacăt la gură?

— Zău, bărbate, nu spun. Da' ce rușine pățit? — stărui ea.

— Nevastă, juri c'ai să ții taina pentru tine
Juri că n'ai să scapi nici o vorbă în sat.

Smaranda se lovi de câteva ori cu palma peste gură, bucurată în sinea ei că în sfârșit Gheorghe al ei o să-și deschidă baerile inimii o să aflu taina cea mare...

Apoi se apropie drăgăstoasă, linguitoare, și bărbatu-său și dă să-l prindă în brațe.

— Jur, bărbățele, jur: Să mă bată Dumnezeu
zeul Să n'am parte, dacă eu spun măcar atâtea

(Evrei 10, 31), și celce va cădea pe piatra aceasta, se va zdrobi; iară pe carele va cădea, îl va sfărâma» (Matei 21, 44).

3. Biserica de regulă atunci înflorește mai bine, când este prigonită.

Prorocul Daniil a scăpat teafăr din groapa leilor, iară cei trei tineri neatinși de para focului din cuptor. Sf. Cecilia a eșit neopărită din căldarea cu apă fierbinte, sf. Policarp a rămas nears de rug, sf. Venanțiu n'a fost atins de fiarele cele turbate, pentru că Dumnezeu i-a scăpat pe toți prin minune. Așa scapă și biserica, numai prin minune, neatinșă resp. nenimicită din orice persecuție.

Mai mult, ea tocmai atunci se întărește iar credincioșii i-se înmulțesc, precum și pământul nu produce decât numai dacă e răscolit cu plugul, iar focul nu arde decât dacă e întezit prin foin.

Prigoanele curățesc biserica, asemenea vântului care rupe ramurile uscate ale arborilor, și-i dau sfinți mari, cum s'au făcut și acum de curând în Spania, Mexic și Rusia. Și bisericii îi sună cuvintele dela Cartea Facerii lui Moise: »Intru dareri vei naște fiii tăi» (3, 16). Asemenea este ea bărcii lui Noe, care, cu cât era prăpădul potopului mai mare, cu atât se ridică mai impunătoare deasupra valurilor.

Marele scriitor protestant englez Macaulay († 1859) a spus: »Biserica cea catolică a văzut începutul tuturor asociațiilor religioase cari există astăzi în lume, și nu am putea afirma că nu este menită de a le vedea și sfârșitul» și »Dacă mă gândesc la grozavele furtuni peste cari a trecut biserica romană, cu greu îmi pot închipui, cum și în ce fel s'ar putea nimici. Nu vedem nici un semn, că i-s'ar apropia sfârșitul».

Așadar, dragi cetitori, biserica, Mireasa lui Hristos, va urma pilda Mirelui său și va învia, se va reface și în Spania, Mexic, Rusia și Germania, devenind încă mai puternică decum a fost. Amin.

Părintele Iuliu

In al 25-lea an de episcopie

Excelența Sa Arhiepiscopul Valeriu Frențu dela Oradea, s'a hotărât să sfințească 25 de biserici. O hotărâre cu adevărat vrednică de un arhieru cu inima caldă pentru credincioșii săi.

Ne doare inima că preoții noștri din acele părți nu ne trimit știri la gazetă, cu toate că ar putea-o face, iar noi am publica cu drag orice știre din părțile de miazănoapte ale Ardealului, cu atât mai ales că avem destul cetitori și prin acele părți.

Astfel ne vedem siliți să luăm știrile, despre noile sfințiri de biserică din dieceza Orăzii, din »Vestitorul», care este gazeta oficială a Episcopiei.

Excelența Sa a sfințit a doua zi de Rusali biserica militară din strada Vasile Alexandri din Oradea. În ziua de Sânzlene (24 Iunie) a sfințit biserica din Boroză-Bihor. La 27 Iunie pe cea din Marca-Sălaj, iar în 29 Iunie pe cea din Clutelec.

După o pauză de o jumătate de lună, în 18 Iulie neobositul arhieru săvârșește târnosirea bisericii din Rușeni-Satu Mare, iar a doua zi în 19 Iulie, deși e zi comună, consacră biserica din Hrip.

La Pișcari târnosirea se face în ziua de sf. Ilie, la 20 Iulie, iar în duminica următoare, la 25 Iulie, I. P. S. Sa se află în aceeași apostolă la Ivăniș-Bihor, după ce sfințise la 22 Iulie vechea biserică din Tiream.

Munca plină de oboseală a Excelenței Sale a avut pretutindeni roadele cele mai alese. Nici nu se putea altfel, fiindcă era izvorită din o dragoste nemărginită față de Hristos și față de aceia cari au pus la inimă învățătura lui. Mil de oameni au alergat întru întâmpinarea marelui preot, nelipsind nici cărturarii satelor și ai orașelor din jur. Poporul credincios mai ales a rămas foarte mulțumit și mângălat sufletește, văzându-și sfințele locașuri târnosite de mult iubitul și atât de milostivul lor arhieru și s'a spovedit și împărtășit cu drag din prilejul acela.

Cardinalul Tisserant dela Roma vine în România

De foarte multă vreme n'a mai fost cardinal în România. Mai nou s'îm cu bucurie că vom avea marea cinste de a vedea pe unul dintre stetnicii mai de seamă ai sfântului Părinte, și anume pe *Eminența Sa Eugen Cardinal Tisserant*.

Papa dela Roma are în jurul său pe cei mai destoinici bărbați ai bisericii catolice prin cari conduce întreaga Biserică a lui Hristos. Unul dintre acești bărbați aleși e și Tisserant, Mai mult, este un mare iubitor de Români și ne cunoaște de aproape. Când episcopii noștri l-au invitat să vină în România, i-a plăcut mespuz de mult această invitație. Acuma proaspăt a trimis o scrisoare în care anunță că vine sigur în România. Vine singur și nu-i trebuie nimeni o paradă. Nu vine oficios ei numai ea să ne vadă mai de aproape pe noi, Români uniți, fiindcă are mare lipsă de această vizită, deoarece el este mai mare peste noi după Papa.

Va sosi la frontiera țării noastre — la Jimbolia — în 7 Septembrie a. c. El va întâmpina *Exc. Sa Ioan* al Lugojului, înconjurat de Preaon. G. Muntean, vicar foraneu Timișoara, Mon. Gh. Medoia, protopop onorar Comloșul mare și pâr. Șt. Bălan secretar episcopesc Lugoj.

Va poposi mai întâi la Lugoj, unde la coborirea din simplom va fi prezent întreg clerul central. Aici va petrece două zile. Dela Lugoj, însoțit de *Exc. Sa Ioan*, va pleca în 9 sept. la București. La Blaj va fi în 12 Sept. vizitând în 2 zile tot ce e de văzut. În 15—17 va fi la Cluj. La Baia-Mare va fi în 18—19. De aci va merge la Oradea pentru 20—21 Sept. După ce va fi vizitat Băiușul, va petrece câțva timp la Stăna de Vale și deoacă se va relatoarea la Roma.

Corresp.

Citiți și răspândiți „UNIREA POPORULUI”

Și Smaranda arătându-și vârful degetului, mai lașiră vre-o zece blesteme.

— Să te credi se prefăcu Gheorghe biruit.

Ascultă nevastă ce-am pățit: Astă noapte am făcut un ou.

— Un ou?!

— Un ou.

— Unde-i?

— Uite-l.

Gheorghe scoase din buzunar un ou de găină. Smaranda, înerezătoare, luă oul, îl suci, îl învărti, îl puse în zăre, să vadă dacă are bănuț.

— Semn rău, bărbate, și e mare rușine. Da' cum l-ai făcut? Te-a durut?

— Să vezi cum: M'am culcat în carul cu fân. Peste noapte am visat: Se părea că vâru, era cocoș, iar eu găină. Când m'am trezit, în culcușul de fân am găsit oul ăsta...

Să taci ea mormântul, e'altfel e să rădă tot satul și o să mă arate copiii cu degetul...

— Pun mâna'n foc că n'am să spun, bărbate...

Smaranda ieși în curte să arunce niște grăunțe la păsări. Tocmai atunci trecu cumătra Ileana a lui Vasile Tunsu.

— Ce faci, sumătră?

— Ia p' aici cu ale casei...

Și s'au prins cumetrele la vorbă. Smaranda se uită împrejur, apoi șopti ceva Ileanei:

Să-ți spun o pățanie. Da să nu aște cineva că mă spânzură de limbă. Gheorghe a făcut astă noapte... două ouă.

— Care Gheorghe?

Gheorghe al meu... bărbatu-meu.

— Spui adevărat, cumătră?

— Să mor dacă mint! Dar asta treacă-meargă. Gheorghe stă în carul cu fân și a căzut cloșcă.

— Doamne! mare minune! se închină Ileana.

— Să taci, cumătră că mă ucide dacă s'o afla rușinea asta.

— Ca pământul! soro dragă.

Și Ileana în loc să-și ție calea, s'a întors într'o goană îndărăt. Când să ajungă acasă, iacă în poartă baba Vasiloaia.

— Știi una, mătușă?

— Știu dacă mi-i spune.

— Gheorghe al Smarandei a făcut astă noapte... trei ouă. Da' să taci că-i vai de pielea Smarandei dacă s'o întinde vorba asta în sat.

— Nici o grijă, Ileana maichii, da' cui să spun?

Baba Visaloaia avea o măsea stricată și-și alina durerea cu rachiul pipărat dela cărciuma din colț.

Până să bea păhărelul, cărciumarul află că Gheorghe al Smarandei a făcut azi noapte... patru ouă și acum e... găină cu chip de om: cotodăcește, și clocește ca orice cloșcă...

Se prinse și cărciumarul că-și ține gura cu șapte chei și șapte lăcate.

Iacă și primarul pe ușa cărciumei.

Află primarul că Gheorghe al Smarandei a făcut... cinci ouă; preotul că a făcut... șapte; preoteasa — zece ouă; »cărâe și scurmă bietul

om-neomea găinile», îl căina dumneai pe Gheorghe al Smarandei.

A doua zi prefectul bătu telegramă Ministrului la București: »Locuitorul Gheorghe al Smarandei din satul Cucușii a făcut azi noapte 99 de ouă... azi dimineață a căzut cloșcă și pe la amiază a scos 99 de pui toți sănătoși. Rog cercetare».

Află un gazetar. Fuga într'o mașină la Cucușii să vadă cel dintâi minunea aceea.

A treia zi în gazeta... din București, Cucușienii cetiră următoarea știre:

»Locuitorul Gheorghe al Smarandei din satul... județul... a căzut în mintea găinilor: scurmă și s'a făcut cloșcă. A ouat 100 de ouă și a scos 100 de pui: 60 de puiculițe și 40 de cocoșei: 20 cucușii și 20 încălțați, 30 porumbaceși și 30 cu gături golașe»...

Ce-a pățit Smaranda de la bărbatul ei, numai pielea ei o știe. S'a jurat că nici cu cleștele n'o să i scoată vorba din gură, când bărbatu-său i-o mai spune o taină...

Din »Șezători de seara» de A. Culea.

Șalzeii de ani dela luarea Griviței.

În ziua de 30 August s'au împlinit 60 de ani de când armatele române, de sub comanda directă a Regelui Carol I, au atacat și cucerit reduta grivița, învingând armata turcească deschizând calea spre mântuirea neamului nostru și asigurând neatârarea țării precum și unitatea noastră națională.

Columna lui Cipariu

La 50 de ani după moartea marelui
Cipariu

În piața orașului lui Inocențiu Micu, în fața casei capitulare unde azi este biblioteca, măreață se înalță (în idee) *Columna lui Cipariu*, un frumos obelisc (piramidă lungă și îngustă cioplită dintr-o singură bucată) de granit din munții Ardealului, monument, care și-l-a ridicat însuși: „Exegit monumentum aere perennius”, în viața lui laborioasă (muncitoare) în curs de 43 de ani, lucrând ziua întreagă, și noaptea întreagă veghind cu luminarea nestinsă, căutând „cu lampa lui Diogene” știința și înțelepciunea.

Stau și admir monumentul, la baza căruia sunt cele 4 opere principale: *Gramatica*, *Principii de limbă*, *Acte și fragmente* și *Arhivul*. După 50 de ani dela moartea maestrului, mă plec cu umilință înaintea monumentului ideal, al Celui ce în viața mea de elev licean în Blaj opt ani mi-a fost director, iar în viața-mi de profesor acolo, mi-a fost Mentor (sfetnic și conducător minunat), îndreptând și dând directivă gândirii și lucrărilor mele. De aceea, cuprins de admirare în fața marelui filolog (cunoscător al limbii) și poliglot (care știa vorbi și serie multe limbi) Cipariu, drept omagiu de recunoștință depun cu sfială la cele 4 coloane ale monumentului scrierile mele mai recente și inedite și zic: „Ale tale, dintru ale tale!” La pedestalul Gramaticelor dedic manuserisul „Elemente celtice în limba română”, la coloana „Principii de limbă” depun un mănunchi de „Cuvinte dialectale adunate din graiul viu al poporului”; la coloana: „Acte și fragmente” închin manuserisul: „Viața românească în colindele din Ardeal”, și la al 4-lea pedestal al gloriei Lui „Arhivul” depun cu reverință fiască: „Flori de câmp”, culegerea-mi de poezii populare, la adunarea căror Cipariu mi-a dat indemn și exemplu.

Lumea va depune omagiu memoriei lui Cipariu, gloria Blajului și a națiunii, amintindu-ne, că Cipariu a fost acela, care în casa prepozitului Crainic, în colaborare cu acesta, cu Bărnăuțiu și cu profesorul Rusu ș. a. a redactat răspunsul la ordinul guvernului unguresc de a se introduce limba maghiară în seminarul teologic și a salvat situația. Cipariu cu Bărnăuțiu ș. c. l. ca notar al Adunării de pe „Câmpul libertății” a redactat punctele hotărârilor aduse în cea mai mare adunare a poporului român și ca membru în comisiune a alergat cu memoriul la împăratul; Cipariu a fost sufletul Comitetului Național; din mintea lui schinteitoare a saltat ideea „Asociației Transilvane”, la deschiderea căreia a rostit minunatul „Cuvânt” în care apoi s'a făcut apărătorul continuității noastre în Dacia; Cipariu, ca director a condus cu tact și cu prudență soarta școlii noastre gimnaziale din Blaj în timpurile critice ale absolutismului germanizator și al erei dășmănoase maghiare după „dualism”; Cipariu a inspirat manifestul demn „Pronunțamentul” din Blaj „Pronunțament”, cuvânt spaniol, eum numai Cipariu știa în vremea aceea în Blaj, Cipariu, ca vicar gen. după moartea Metropolitului Șulț, a reînviat „beneficiul de pâne” (știpendii), existența multor elevi săraci la școlile din Blaj, sistat — nu cercăm din se motive — Cipariu ne-a lăsat prețioasa-i bibliotecă, creată cu multă jertfă și osteneală atunci când în Blaj cu greu era de făcut filologie, nefiind în Blaj nici măcar oficiu poștal, ea să pună guvernării bețe în roata progresului românesc; totuși Cipariu a cumpărat bibliotecă întregi și prelegerile dela universitățile germane ale celor mai renumiți profesori de istorie și filologie, cum atestă manuscritele aflătoare în bibliotecă-i.

Barbarii, cari au prădat Blajul în an. 1848, furioși au risipit și biblioteca lui Cipariu. „Cu carele au dus cărțile lui Cipariu și le-au aruncat în Târnava” (comunicat de martorii oculari Va-

Ce mai este nou în politică

Mare sfat politic la Sinaia — D. Iuliu Maniu la Sovata — Războiul din răsăritul îndepărtat — Amestecul Angliei — Înțelegerea dintre chinezi și ruși — Războiul din Spania

Sfatul Micii Înțelegeri la Sinaia

Luni, 30 August, au sosit la Sinaia, pentru a lua parte la sfatul „Micii Înțelegeri”, dnii Stoiadinovici, ministrul de externe al Iugoslaviei, și Krofta, ministrul de externe al Cehoslovaciei.

În gară au fost așteptați de ministrul nostru de externe, d. Victor Antonescu, de dnii V. Bădulescu, Grigorcea, Costescu, Crețeanu, prefectul Prahovei, delegația cehoslovacă în frunte cu d. ministru Veverka, delegația iugoslavă și delegația de ziariști, în frunte cu dnii Kosta Guevici și Liuba Popovitsch. Dela gară înalții oaspeți s'au dus la castelul Peleş.

În aceeași zi la orele 10 a sosit la Sinaia, venind dela București d. Tătărăscu primministru și d. R. Irimescu ministrul aerului și marinei. La 10¹⁵ d. Tătărăscu a primit vizita d. Stoiadinovici, iar la 10³⁰ pe cea a d-lui Krofta. După aceste vizite, făcute împrumutat, la orele 11¹⁵, s'a des-

sile și Ioan Străjan, locuitori în Blaj), ceea ce deplânge Cipariu adeseori. — Cipariu din cruțările sale a lăsat și o fundațiune de 20.000 fl. (sumă corespunzătoare astăzi la 1 milion 600 mii lei) pentru școlarii săraci și alte scopuri culturale școlastice și bisericesti.

Numele eruditului Cipariu a trecut hotarele țării: a fost numit membru al asociației germane pentru limbile orientale, în buletinul căreia figurează și chipul lui Cipariu, al marelui orientalist, în a cărui bibliotecă era o tecă întreagă plină de manuscrite și cărți tipărite în limbile evree, arabă, turcă, persană etc., multe adnotate marginal în limba acelei cărți.

Învățătură filolog și istoric german, renumitul T. Mommsen, în acele timpuri când nu aveam căi ferate, nu și-a pregetat a veni să cerceteze pe Cipariu și să vază la el renumitele „Table cerate” studiate de Cipariu și descrise în „Arhivul”, și eruditul istoric și arheolog a aflat corectă lectura și explicarea aselora.

Sunt azi (3 Septembrie 1937) cincizeci de ani de când a răposat neobositul Cipariu. Trupul-i istovit într-o viață întreagă de „labor improbus” — muncă peste măsură, a sucombat (căzut sub o putere covârșitoare) legii naturii și s'a înmormântat lângă cei mari ai noștri: Șulț, Axente, Moldovanuș ș. a. Spiritul lui însă planează (plutește) asupra institutelor ce le-a clădit și condus — Neamul nostru întreg „în veac va recunoaște cu inimă profundă pe Marele Cipariu! (Coșbuc, în imnul la moartea lui Cipariu, publicat în Foaia școl. bis. din Blaj, 1887).

Cluj, 3 Septembrie 1937.

foștul elev a lui Cipariu
Al. Viciu
prof. pean.

chis sfatul Micii Înțelegeri, ținându-se cea dintâi ședință în hotelul Palace, sub președinția d. Krofta.

Sfatul a început printr-o cercetare amănunțită făcută de d. Krofta asupra treburilor politice internaționale petrecute dela cea din urmă consfătuire a Micii Înțelegeri, care a avut loc la Belgrad, în Iugoslavia, în Aprilie, anul trecut, și până acum. După această dare de seamă d. Krofta a trecut președinția ministrului nostru de externe, d. V. Antonescu, care a pus în discuție, în calitate de președinte, buna înțelegere dintre statele Micii Înțelegeri și celelalte țări. La această consfătuire s'a desbătut și chestia cu dorința Ungariei de a se reînarma. Nu au fost trecute cu vederea nici chestiunile economice și financiare ale acestor trei țări. Cu un cuvânt s'a discutat cu multă pricepere tot ceea ce privește bunul mers al „Micii Înțelegeri”.

D. Iuliu Maniu la Sovata

În 28 August. a sosit la Sovata d. Iuliu Maniu, unde a stat mai multe zile. În gară l-au așteptat canonicul I. Moldovan și dnii Ionel Pop, Augustin Popa, Ilie Lazăr, Virgil Solomon, Aurel Leucucița, Valentin Poruț, Teodor Pașca, dr. Raicu, dr. Veliciu și alții. Inconjurat de toți aceștia, s'a îndreptat spre hotelul băilor unde a luat masa. De acolo s'a dus la vila Sovata, spre a se da nițel odihnei. În vremea șederii sale la Sovata e vorba c'ar fi prezidat o consfătuire a național țărăniștilor ardeleni.

Ce se mai petrece între chinezi și japonezi

Trupele japoneze, după un șir de lupte crâncene sprijinite de artilerie, au bătut pe chinezi la localitatea numită Sotien. În felul acesta ele au izbutit să se apropie până la o depărtare de 30 Km. de marele oraș Shanghai.

Asupra acestui oraș, unde sunt adăpostite o bună parte dintre trupele chineze s'a deslănțuit apoi un puternic bombardament. Șase avioane mari japoneze au aruncat 12 bombe de mare putere asupra gării orașului făcând din ea numai ruine. Din pricina acestui bombardament s'au aprins și o mulțime de clădiri.

Nici chinezii nu stau însă cu mâinile în sân. Se apără și ei cum pot. Uneori au reușit să-i pună chiar pe fugă pe japonezi. Aceștia însă nu prea se sinchisesc de atacurile lor. Dorința de a birui e nespul de mare în sufletele lor, ca de altfel și'ntr'ale chinezilor. Deosebirea e însă în aceea că unii sunt cu mult mai buni soldați decât alții, și sunt și mai bine înarmați.

Amestecul Angliei

Când doi se ceartă, trebuie să se amestece și al treilea, altfel nu-i bine și hăr-mălaia nu-i destul de mare. Așa s'au petrecut lucrurile și în împărăția lui soare răsare. Anglia, care își are interese prin partea locului, din pricina cerței dintre chinezi și japonezi, n'a m'ai putut sta nici ea cu mâinile în sân. Aceasta din pricina că japonezii au rănit grav pe ambasadorul ei. Amestecul ei n'a fost însă cu armele, ci pe calea bunei înțelegeri. Ea a cerut japonezilor mai întâi, să se roage de iertare față de guvernul englez pentru cecece au făcut, în rândul al doilea, să pedepsească pe cei vinovați și în rândul al treilea, guvernul japonez să ia măsuri ca astfel de lucruri neplăcute, să nu se mai întâmple.

Cererea aceasta, Anglia a trimis-o însărcinatului ei de afaceri din Tokio care a făcut-o cunoscută guvernului japonez. Se știe că acesta va lua toate măsurile de lipsă spre a împăca dorința Angliei.

Înțelegerea dintre chinezi și ruși

La 21 August, la Nanking s'a încheiat o înțelegere între ruși și chinezi pe cinci ani. Prin această înțelegere amândouă părțile se obligă, să lupte pentru înlăturarea războiului și întronarea păcii în lume. Mai ales, se vor nizu ca, ele între ele, să nu se încadre în vreun războiu în acești cinci ani de zile.

În cazul că cineva ar cuteza să atace pe vreuna dintre ele, cealaltă e obligată să nu dea nici un fel de ajutor dușmanului.

Înțelegerea aceasta a cam mâniat pe japonezi. Și pe drept cuvânt, fiindcă ei știu că aceasta nu-i decât o apucătură cu multe ascunzișuri a bolșevicilor din Rusia spre a tulbura pacea din acea parte de pământ. Bolșevicii nu luptă pentru întonarea păcii în lume, ci pentru întronarea hărțușelilor și a războiului. Dovadă de nedesmințit pentru toată lumea sunt și cele 20 de avioane trimise de ei în China, în 14 August spre a lupta împotriva japonezilor. Ei vreau cu orice preț să sdrobească pe japonezi fiindcă văd în ei primejdia cea mai mare care le amenință statul lor bolșevic. De altfel știu ei bine cine-s japonezii, căci au pățit-o odată cu ei.

Războiul din Spania

În zilele din urmă ale săptămânii trecute a căzut orașul Santander. Naționaliștii au izbutit să-l cucerească din mâinile comuniștilor. Cucerirea aceasta a însemnat o mare izbândă pentru generalul Franco și o lovitură de moarte pentru comuniști.

În săptămâna aceasta comuniștii au încercat o nouă ofensivă împotriva naționaliștilor, ca doar-doar îi vor bate. Lucru care cu ajutorul lui Dumnezeu nu se va întâmpla. Lasă că și-au bătut ei joc destul până acum de tot ce a fost sfânt și bun, numai ca să-și facă mendrele. Acum le-a sunat ceasul. Semn că le este aproape sfârșitul.

S'au ciocnit patru trenuri. La Rio de Janeiro s'a întâmplat în zilele acestea o ciocnire de trenuri cu totul neobișnuită. Patru trenuri, cari veneau pe diferite linii din pricina schimbării greșite a unui ac s'au izbit unele de altele în aceeași vreme. Dintre călătorii au murit 4, răniți greu sunt 30, iar răniți ușor sunt 40.

DE PRIN SATE

Preoțimea diecezei de Lugoj la datorie

Deprinderi sufletești

O veche vorbă românească spune, că precum soldatul se oțelește pe câmpul de luptă, așa preotul se călește la flocăra credinței, făcând sfinte exerciții spirituale. Iată dese conducerea bisericii noastre române unite, de foarte multă vreme, a luat între grijile sale mari și deprinderile spirituale pentru preoțime, lăsând ea cel puțin la trei ani, fiecare preot să facă aceste deprinderi.

Deprinderile spirituale, anul acesta, s'au ținut la Lugoj, pentru preoțime în zilele de 23—27 August, ținute de Cuv. Sa Ioan Gârleanu, călugăr franciscan. Au luat parte un foarte frumos număr de preoți, peste 42, la frunte cu P. S. Sa Ioan, episcopul diecezei. Au decurs într'un chip așa de înălțator, încât preoțimea s'a ales cu frumoase și bogate învățături sufletești, datorită și bunului predicator. În felul acesta deprinderile spirituale se dovedesc nespuse de folositoare și potrivite.

Conzistor plenar

În buna conducere a bisericii noastre se întâlnește uneori lucruri de o grea și mare răspundere. Puterea care desleagă aceste grele lucruri e *conzistorul plenar*. Îl prezidează P. S. Sa Episcopul diecezan și fac parte din acest conzistor: canonicii, vicarii foranei, protopopii, apoi asesorii și poate lua parte și preoțimea care dorește.

În ziua de 27 August s'a ținut acest conzistor plenar în palatul episcopiei, fiind prezidat de Excelența Sa Dr. Ioan Bălan, episcopul Lugojului, au făcut parte din el d-ii canonicii ai Catedralei, toți vicarii și protopopii din dieceză și un mare număr de asesorii și preoți. La ordinea zilei au fost următoarele chestiuni: 1. Trecerea preoțimei la Casa de pensii a Statului; 2. Cheltuielile ce se pot pune în bugetul parohiei; 3. Diurnele și șpeșele protopopești; 4. Majorarea taxelor de ajutor momentan în caz de moarte; 5. Venitele sesiunii parohiale în timpul vacanței; 6. Chestiunea cărților, revistelor și ziarelor pentru biblioteca parohială; presum și alte lucruri.

Datorită bunelor pregătiri ce s'au făcut de eu bună vreme, s'au adus înțelepte și folositoare hotărâri în multe și importante chestiuni.

Adunarea generală a Reuniunii de Misiuni din dieceza Lugojului

Cine nu cunoaște scopul vrednic ce-l urmărește Reuniunea de Misiuni?! Prin și cu ajutorul ei se face foarte mult bine în inimile credincioșilor noștri din Via Domnului, fie prin predicile frumoase, fie prin spovedaniile fructuoase, fie în sfârșit, prin harurile bogate ce se revarsă prin preoții trimiși de Reuniunea de Misiuni.

Reuniunea de misiuni din dieceza Lugojului și-a ținut în 27 Aug. e. adunarea sa generală. Îl. Dr. Brinzeu, preș., după deschiderea adunării, mulțumește P. S. Sale că asistă și-l roagă să prezideze adunarea. După răspunsul P. S. Sale, în care arată cât de mult ține la

această Reuniune, care are un așă de sfânt țel de atins, se trece la ordinea de zi: Raportul casarului (Păr. Pintea); Raportul secretarului (Dr. P. Suci); Alegerea noului comitet, cu următoarele schimbări: vicepreș. e ales păr. Iustin Bora și membrii: canonicul Ieneș, păr. Muntean, păr. Ioș. Popa, păr. Em. Degan și păr. I. Muntean. Membrii supleanți: păr. P. Barinde, păr. Ioș. Stercosiu și păr. P. Suci.

Dim vorbirea președintelui desprindem marele eveniment, că această reuniune lugojană împlinește în acest an 15 ani de existență, de când a dat mână de ajutor în lățirea învățaturii lui Hristos pe pământ.

Corresp.

Adunarea Generală diecezană a Agru-lui la Cugir

După frumoasele serbări ale Agrului din dieceza Lugojului ținute la Hațeg în 1935, la Oravița în 1936, anul acesta adunarea anuală generală se va ține la Cugir, în zilele de 4 și 5 Septemvrie a. e. Dăm mai jos programul acelor frumoase serbări:

4 Sept. 1937, orele 12³⁰: Sosirea Excelenței Sale și a suitei.

Orele 18: Ședința I. a congresului: cuvânt de deschidere, raportul secretarului și al casarului, delegarea comisiilor de verificare a acestor rapoarte.

5 Septemvrie, orele 8: Liturghie pontificală cu predică arhierescă și cuminicări. Procesiune Euharistică.

Orele 11: Ședința II. a congresului: cuvântul de deschidere al președintelui, care salută congresul și pe Exc. Sa P. S. D. Episcop diecezan. Cuvântul Exc. Sale. Salutul autorităților. Raportul comisiilor de verificare a rapoartelor comitetului și debateri asupra acestui raport. Desăreținerea comitetului. Conferința a-lui președinte Dr. Victor Birlea. Propuneri, telegrame omagiale, citirea moșionii. Închiderea congresului.

Orele 14: Masă comună.

Orele 21: Concertul corului Lira din Lugoj.

Doritorii de a participa la acest congres se vor anunța până în ziua de 1 Sept. la oficiul parohial român unit din Cugir. Anunțurile sosite ulterior se vor lua în seamă numai cu rezerva posibilităților de încastrare.

O sentință minunată a Tribunalului Bihor

O numim minunată, fiindcă dă dreptate bisericii noastre. Iată cum stă treaba:

Comitetul școlii primare de stat din Ghirișul de Criș a preluat, cu dela sine putere, vechea zidire a școlii confessionale gr-cat. din acea parohie dimpreună cu cele 16 jughere de pământ cari fuseseră proprietatea acelei școli. Zădărnice a protestat preotul și curatorii, i-au declarat simplaminte trădători de neam. Ce era să facă bieții oameni? Au arătat nedreptatea ce li-s'a făcut Episcopiei Române Unite din Oradea, care a urzit proces împotriva Comitetului școlii de stat.

Judecătoria, ea întâie instanță, i-a dat drept Comitetului Școlar, iar parohia a silit-o să plătească și șpeșele de proces. Episcopia însă nu s'a lăsat și a apelat la Tribunal.

Acesta a nimicit sentința primă și i-a dat drept de cauză Parohiei, obligând Comitetul Școlar să dea înapoi Parohiei atât zidirea școlii, cât și cele 16 jughere de pământ, silindu-l să plătească și 1520 Lei cheltuieli de judecată de prima instanță și suma de Lei 1200 Lei cheltuieli de apel.

Dreptatea, se vede, tot mai trăiește încă!

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Către binefăcătorii noștri

Numărul binevoitorilor noștri, mai ales a Onoraților Preoți, cari recomandă „Unirea Poporului” credincioșilor noștri, crește din zi în zi. Semn învederat că acești binevoitori și binefăcători ai noștri s'au convins tot mai mult, ce mare binefacere e pentru poporul nostru această gazetă, care de 19 ani își îndeplinește menirea de luminătoare a poporului. Deocamdată îi rugăm, să binevoiască a primi sincerele noastre mulțumite.

Rând pe rând poate să le dăm și numele, ca a unora cari se îngrijesc de susținerea acestei prietene a poporului nostru dela sate mai ales.

Abatele Zavoral, prietenul Românilor, a implinit 75 de ani de viață. Zilele trecute a implinit abatele Metodie Zavoral, starețul mănăstirei Strohov din Praga, anul al 75-lea de viață. Abatele Metodie Zavoral este un mare prieten al Românilor. In cursul războiului, Preacuvioșia Sa a îngrijit pe răniții români din Praga și ne-a învățat limba, numai ca să-i poată mângâia cât mai bine in durerile și suferințele lor. Preacuvioșia Sa și profesorul Urban Iarnic au ținut foarte strâns legătura cu noi și ne-au cercetat și acasă, în România. Atât unul cât și celalalt au fost și la noi la Blaj. Dorim din inimă, ca Preacuvioșia Sa să fie dăruit de Dumnezeu cu o viață lungă și binecuvântată, spre binele sufletesc al credincioșilor din Cehoslovacia.

Să nu ne prea încredem în așa-numitele minuni. La noi sunt minunile, de când cu Maglavitul, la ordinea zilei. Ba ici, ba colo se ivește câte un nou cioban, care l-ar fi văzut pe moșu. Biserica noastră nu prea crede în aceste minuni, ci cere să fie bine dovedite. Iată o dovadă minunată în privința aceasta: Preotul catolic din comuna Poganico Sabino (Italia) a spus că într-o zi la sf. liturghie, i-s'a părut că, frângând sfânta pâine (trupul Domnului, hostia), ar fi curs din ea câteva picături de sânge. Ajungând „minunea” la urechile mai marilor biserictești, au făcut cercetare și l-au aflat pe preot vinovat de lăudăroșie. Drept aceea, cu știrea și învoirea Sfântului Părinte, preotul a fost afarisit cu a-furisenia cea mai mare, scos din cler, luându-l-se patrafirul, așa că astăzi este mirean ca oricare altul, ne mai având dreptul de a face nici o slujbă biserictească.

Mussolini va lua parte la manevrele armatei germane. Încă din primăvară s'a svonit că d. Mussolini va merge în Germania să stea de vorbă mai pe îndelete cu d. Hitler despre treburile grele ale politicii, dar până azi svonul tot numai svon a rămas. Ba, în cele din urmă, amușise de tot. Acum însă din nou s'a iscat și gazetele streine spun că d. Mussolini va merge în Germania să fie de față la desfășurarea manevrelor armatei germane în ținutul Meklenburg. Ba mai mult, Italia s'ar strădui ca aceasta vizită să fie vă-

zută cu ochi buni și de englezi, dar și la Liga Națiunilor dela Geneva. Că ce va fi până la adeca, din toată povestea aceasta, vom vedea.

Arestarea a trei spioni români. Poliția din Cluj a arestat pe Baciu Pavel, Radu Florian și Mac Elisabeta cari au făcut spionaj pentru Ungaria. Noi înțelegem ca să facă spionaj, pentru Ungaria, ungrul dela noi; dar ca această grozăvie să o facă chiar românii, ne doare inima. Se vede că dragostea de țară, patriotismul cum se spune pe domnie, lipsește din inima prea multor români încă.

Student de pe Târnave, comunist. Cu mare durere am citit în ziare că studentul comunist Gheorghe Timariu dela Școala de Agricultură din Cluj, originar din comuna Axente Severu, a fost condamnat de către tribunalul Târnava Mare la un an închisoare corecțională, 2000 Lei amendă și 5 ani interdicție. Ne doare inima când citim astfel de știri, cu atât mai ales că noi eram învățați până acuma să-i știm comuniștii numai pe străini, pe jidani mai ales, și nu pe români.

S'au răzbunat tăind limbile cailor. In satul Colibași, din preajma Morenilor, își duce viața, cu multe cazne, văduva Ioana Gheorghe cu 7 copii. Singura ei avere, fără de casuță și copii, erau doi cai frumoși pe cari îi îngrijea ca pe ochii din cap, fiindcă cu ei își câștigă pâinea cea de toate zilele, atât pentru ea, cât și pentru cei 7 copii. In seara zilei de 26 August copilul cel mai mare a scos caii la pășune pe o cositură, unde, împiedecându-l, l-a lăsat să pască'n voe până dimineața. In cealaltă zi, când s'a dus să-l ducă acasă, caii aveau limbile tăiate din fundul gâtului. Se vede că cineva, din ură pe biata văduvă, s'a răzbunat în felul acesta pe frumoasele dobitoace. Ioana Gheorghe a dus caii la spitalul veterinar din Moreni, dar acolo au fost împușcați, deoarece fără limbi erau sortiți să moară de foame.

Săpunul va fi fabricat cu cărbune. Gazetele din Germania aduc vestea, că din pricina lipsei mari de materii grase și pentruca statul să nu cheltuiască atâta amar de bani cu aducerea lor dintr'alte țări, pe viitor săpunul va fi fabricat cu cărbune.

In Italia s'au oprit injurăturile în armată. Subsecretarul de stat din ministerul de război din Italia, generalul Pariani, a dat, de curând, un ordin de zi pentru armata italiană, în care oprește, odată și pentru totdeauna, injurăturile în armată. Ceice vor fi auziți injurând se vor pedepsi foarte aspru. — Oare la noi când se va da un asemenea ordin?

Căruța surprinsă de tren. In apropierea stației Cădurenii între Mărășești și Adjud, o căruță în care se găseau Vasile Grigore Timaru și copilul Ioan al Stătuțoșiei din Dărmănești a fost ajunsă de un tren de marfă, tocmai când voia să treacă linia. Săteanul a fost rănit de moarte, copilul cu piciorul rupt a fost dus la spital iar căruța a fost zdrobită cu totul. Pricina acestei nenorociri a fost rampa, care nu fusese închisă.

L-a trădat cântecul clopotului. In 28 Aug. a. c., servitorul bisericii călugărilor lezuși din Cernăuți s'a dus la poliție și a spus că în turnul bisericii s'au ascuns mai mulți spărgători. La moment câțiva polițiști au mers la fața locului și într'adevăr urcându-se în turn au dat peste berfașul Stanislau Cslovschl. Acesta văzându-i a încercat să se refugieze pe acoperișul bisericii, dar cu grăba și din nebagare de seamă a atins limba clopotului, care

pus în mișcare a început să boncăne atrăgând luarea aminte a polițiștilor. Prins și dus la poliție, a spus la început, că s'a urcat în turn numai să vadă clopotele și când a vrut să se coboare, ușa fiind încuiată, a trebuit să tragă clopotul, pentruca auzindu-l cineva, să meargă să-l deschidă. Povestea aceasta însă n'a prea fost crezută și, strâns cu ușa, a trebuit să mărturisească adevărul. S'au găsit la el de altfel și banii pe cari îi furase din caseta bisericii precum și alte obiecte de preț. Cu acte în regulă a fost înalțat parchetului.

Revoluție într'o închisoare de copii din Franța. Într'o închisoare de copii din Franța a izbucnit în săptămâna aceasta o revoluție Zece tineri au izbutit să fugă, fiindcă păzitorul închisorii fusese așa de bine bătut, încât nu s'a mai putut împotrivi. Cuprinși de dorul libertății, deținuții rămași în închisoare au dat năvala asupra camerilor de dormit și asupra camerii directorului închisorii, voind să le dea foc. Au trebuit să vină într'ajutor jandarmii și populația. In încăerare mulți dintre copii s'au ales cu răni grave.

In America femeile sunt mult mai bogate decât bărbații. Citim într'o revistă că 2868 de americane au avere de cel puțin câte 1 milion dolari, 462 mai mult de câte 20 milioane dolari. La 41 de bănci s'a constatat că femeile au peste 40% din depuneri. Din cei 65 milioane dolari, la care sumă se urcă asigurările de viață în America, 80% sunt făcute de femei. Din toate acestea se vede că femeile duc groșița în America, în cece privește bogăția.

Spre știrea celor interesați. In Nr. 28 și 29 al „Unirii Poporului” am publicat o dare de seamă intitulată: „Nunțul Apostolic dela București în dieceza Lugojului”. Acest articol a apărut prescurtat, și încă de noi, fiind că nu aveam destul loc la gazetă. Corespondentul nostru îl făcuse mult mai lung.

Mulțumită. Vrednicilor credincioși din Blăjeștii li-se aduc și pe această cale cele mai calde mulțumiri pentru cele 12 mil de lei, pe cari le-au strâns mână dela mână spre a cumpăra un admirabil rând de odăjdii biserictești. Dumnezeu le va răsplăti cu multe haruri această faptă măreață făcută spre mai marea lui preamărire.

De ce pleacă păsările toamna spre alte țări. Până acum știam că din pricina frigului de iarnă. Iată că, mai de curând, un învățat englez, a făcut vorba în lume, că nu din pricina căldurii din alte țări, ar pleca păsările dela noi, ci din pricina luminii; care de către toamnă la noi începe a se împușina prin micirea zilelor și lungirea nopților. Iar lumină, tot după spusele acelui învățat, le e de foarte mare lipsă păsărilor pentru înmulțire. El a și făcut încercări pentru a dovedi acest lucru. A pus păsări de același fel în două colivii. Una era luminată tot timpul, iar cealalta nu. După câteva luni, deosebirea dintre păsări era mare, deși căldura în care au fost puse era aceeași pentru amândouă coliviile. Cele din colivia luminată erau vesele și se oau ca și cele din lumea largă în vreme bună, pe când cele din cealaltă colivie erau triste ca'n vreme de iarnă. Iată încă o dovadă de binefacerile sfântului soare, cum îl numesc cititorii noștri din lumea satelor.

AVIZ. Direcțiunea Generală C. F. R. a aprobat participanților la adunarea generală a „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român — Astra”, care se va ține la Timișoara în zilele de 11—13 Septembrie a. c. o reducere de 50% din taxele tarifului pentru tren de persoane la clasele I, II și III, urmând

ca suplimentul la trenurile rapide și accelerate să fie plătit integral, atât la plecarea cât și la însoțirea. Participanții vor putea deci călători la Timișoara *bilet întreg*, luat la stația de plecare și se vor însoții cu același bilet, având viza stației Timișoara și în baza unui certificat de călătorie, ce se va elibera de către biroul de încarturare al «Astrei» din Timișoara, fiind valabil acest certificat de la 11—15 Septembrie a. c. și numai pentru biletele, cari nu au fost vândute de stația de plecare înainte de 9 Septembrie 1937, sau după data de 14 Septembrie 1937. Fără acest certificat reînsoțirea nu se poate face în mod gratuit. Întreruperile călătoriei nu sunt admise nici la ducere nici la reînsoțire.

Pelerinaje în dieceza Lugojului

S'a dovedit din vremuri vechi că mănăstirile sunt un potrivit loc de închinare și înălțare sufletească. Iată de ce credincioșii noștri nu se uită la osteneală și alegă din depărtări mari și fac așa numite pelerinaje la sfintele mănăstiri.

În luna Septembrie, pe întinsul diecezei Lugoj, se fac trei pelerinaje.

La prima duminică din Septembrie va avea loc un mare pelerinaj la *Mănăstirea Călugărilor Iezuiți din Totești* — jud. Hunedoara. Se face în amintirea unirii tuturor românilor din Ardeal cu Maica Roma, săvârșită la 4 Sept. 1699.

La 8 Sept. se face pelerinaj la *Mănăstirea dela Racovița* (Banat). Acest loc de înălțare sufletească e foarte căutat de poporul din împrejurimi. E un obicei vechiu ca preoțimea din jur să fie prezentă pentru a asulta sf. mărturisiri ale credincioșilor.

De sărbătoarea *Înălțării sf. Cruci* (14 Sept.) are loc un mare pelerinaj la *sf. Mănăstirea a Călugărilor sf. Vasile cel Mare dela Prislop*, jud. Hunedoara. Va fi de față și *Exc. Sa episcopul Dr. Ioan Bălan*, care va sosi încă în prezenta praznicului. Atât Mănăstirea care e așezată într'un frumos loc, cât și preoțimea care alegă aici, îndeamnă foarte multă lume să meargă la Prislop.

Coresp.

seama că nu le-ați putut și nu le puteți face. Și anume:

Cea mai mare parte a laptelui se formează în timpul mulsului. De aceea știu mulge mai mult lapte ceice au experiență mai mare, adică bunii mulgători.

Un lucru să se știe. Trebuie să se mulgă tot laptele ce este în uger, fiindcă laptele cel din urmă e și cel mai gros și unsuros. La început adică laptele nu conține decât 1—2% de grăsime, pe când picăturile din urmă au cam 7—10% de grăsime. De aceea e bine ca vițelul să sugă la început, ca laptele cel gros să ne rămână nouă.

Se naște întrebarea: când să mulgem? Cu cât e mai mare distanța de timp dintre mulsături, cu atât primul lapte mai mult dar mai subțire. Și cu cât mulgem vacile mai des, cu atâta vom avea lapte mai puțin, dar mai gros. La fermele mari vacile se și mulg, din motivul acesta de câte 3—4 ori la zi.

E bine să mulgem mai întâi din țările dinainte, ca, subțindu-se acestea, să putem încăpea mai ușor la cele dinapoi.

În cursul mulsului să tratăm cât se poate de bine cu vitele, fiindcă altfel nu slobod lapte mult.

Să nu schimbăm nici persoana care mulge, pentru că vacilor le place să le mulgă tot aceeași persoană.

La ce e bună beutura bețivă

Nici n'ați crede. Când ne sunt bolnavi puii de răceală, n'avem decât să picurăm câțiva picuri de spirt ori de rum în apa de beut, și, de cele mai multe ori, se vindecă. Iar când le merge foalele, să împrumutăm de undeva vin roșu și să le punem în mâncare. Se vor vindeca cu siguranță, dacă vom face-o aceasta în timp de 2—3 zile.

Școala Inferioară și Superioară de Menaj

„SFANTA TEREZA“

Cluj, Strada Avram Iancu Nr. 58

PROSPECT

Școala are două cursuri: 1. Cursul inferior. 2. Cursul superior și 3. Anul de practică pentru absolventele cursului inferior.

1. *Cursul inferior.* Cursurile durează 4 ani și au de scop să desvolte, în viitoarele stăpâne de casă, gustul și priceperea pentru conducerea casei și a familiei și să pregătească elevele pentru continuarea studiilor în secția normală de specialitate, care le dă dreptul de maestre la școlile de menaj.

Cursul constă din studii teoretice și aplicațiuni practice în atelierile de bucătărie: de mână, spălat, călcat, croi, țesut și ornaționale.

Condițiunile de admitere: În clasa I. cursul inferior, se primesc elevele absolvente de curs primar. În clasa II. se primesc eleve cari au promovat clasa I. a unei școli cu caracter secundar, iar în clasa III. eleve cari au promovat clasa II, a unei școli cu caracter secundar, eleve cari au făcut o școală de menaj rurală cu III clase, precum și cele cari au cursul complementar complet. În clasa IV. se primesc absolventele școlii profesionale gr. I. și absolventele cursului inferior de liceu.

Dacă cererile vor fi mai multe ca numărul locurilor vacante, elevele vor depune un examen de admitere la limba română și aritmetică, din materia învățată în clasa precedentă.

Elevele sunt interne și, în mod excepțional, se admit a fi externe, dacă părinții locuiesc în oraș.

Inscrierea elevelor se face la cancelaria școlii, între 1 Iulie și 15 Septembrie. Cererile de înscriere vor fi însoțite de următoarele acte: Certificat de absolvire, certificat de naștere, de naționalitate, botez și vaccinare.

Școala este etatizată, însă întreținerea, plata profesorilor și a personalului este suportată din taxele elevelor, deci unica sursă de venituri.

Pentru întregul an se plătește o taxă globală de 10.000 Lei; pentru cl. IV, 8000 internat, 2000 taxă școlară, iar cl. I, II, III, 9000 Lei: 7500 internat, 1500 taxă școlară, în care sumă se cuprind toate taxele școlare și de întreținere în internat.

Elevele cari sunt în oraș și vor să fie externe, în condițiunile de mai sus, vor plăti o taxă școlară de 2000 Lei. La înscriere se va plăti 2000 Lei. Plata taxelor se face în 4 rate: 1. La intrarea în internat se va plăti suma de 3000 Lei. 2. În Decembrie 3000 Lei. 3. În Martie 3000 Lei.

2. *Cursul normal de gospodărie,* are de scop pe lângă formarea femeii pentru viață spre a-și conduce cu demnitate, pricepere, căminul și familia sa, precum și formarea viitoarelor profesoare de gospodărie dela școlile secundare de orice grad, cum și profesoare de științele menajului dela școlile de menaj de orice grad.

Sunt admise la acest curs, anul I.: bachelare, absolvente de liceu și școli normale de învățătoare.

Cursurile durează 2 ani și sunt teoretice și practice, în atelierile de bucătărie: spălat, călcat, lucru de mână (croi), țesut, tricotaș și ornaționale.

Dacă numărul celor înscrise este prea mare, atunci se va depune un examen de admitere sumar, după terminarea examenului de bacalaureat din sesiunea Septembrie.

Inscrierile se fac între 1 Iulie și 25 Septembrie la cancelaria școlii.

Cererile de înscriere vor fi însoțite de următoarele acte: Diploma de absolvire licențiu, bacalaureat sau diploma de absolvire a școlii normale de învățătoare, certificat de naștere, naționalitate, botez și vaccinare.

Toate elevele sunt interne și, în mod excepțional, se admit eleve externe dacă părinții locuiesc în oraș.

Pentru întregul an se plătește o taxă globală de 12.000 Lei, în care sumă se cuprind toate taxele școlare și de întreținere în internat.

Elevele cari doresc și au dreptul de a fi externe, vor plăti o taxă școlară de 3000 Lei.

Plata taxelor se face în 4 rate: 1. La intrarea în internat se va plăti suma de 5000 Lei. 2. În Decembrie 4000 Lei. 3. În Martie 2500 Lei. În Mai 500 Lei.

Pentru cele externe se fixează numai 2 rate, ultima fiind după vacanța Crăciunului.

Toate elevele la intrarea în internat vor prezenta un act medical, prin care să se constate, că nu există vre-un caz de boală molipsitoare în familie.

La intrarea în internat elevele vor aduce cu sine obiectele necesare de pat și salteană de lână ori de păr de cal și acoperitor alb de corp. Uniforma este obligatorie atât cea de curs, cât și cea de atelier. Amănunte se pot lua zilnic dela secretariatul școlii. Pentru disciplina educativă a elevelor, este obligator, ca fiecare elevă să aibă un corespondent autorizat de părinți. Elevele nu au voie sub nici un motiv să iasă din internat decât cu corespondenții, cari vor iscăli în com-dica respectivă ora ieșirii din internat și ora intrării.

Când e mai bine să ne fete vacile

Plugarul cuminte își întocmește lucrurile de așa, ca să-i fete vacile atunci când dau mai mult lapte, Timpul însă, în care dau vacile laptele cel mai mult, este din Noembrie până în Ianuarie. Dacă ne vor feta vacile în timpul acesta, atunci în primele luni după făt, vacile ne vor da lapte mult, deși sunt luni de iarnă. Iară când va începe să scadă laptele, vin lunile de primăvară, când, mâncând vitele iarba verde, ugerile li-se înfoaic și laptele li-se înmulțește și altfel simțitor. Ținând cont de aceasta vom avea încontinuu lapte berechet.

Cum să mulgem vacile

Vor zice o seamă de cetitori de ai noștri: lasă, nu ne mai învățați și cum să mulgem vacile, că, har Domnului, le știm noi mulge mai bine decât D.-Voastră dela orașe.

O fi, nu-i vorba, însă învățații dela orașe au făcut experiență în privința aceasta, pe cari D.-Voastră sătenii abună-

Toate elevele plătesc o taxă pentru uzarea vaselor, de 200 Lei, taxă care trebuie achitată cel mai târziu după vasața Crăciunului. La baie se plătește taxa de 10 Lei.

Facultativ pentru eleve e luarea de ore de pian, cu profesoara școlii, taxa fiind 200 Lei lunar, cu dreptul de a exersa o oră pe zi și de 2 ori pe săptămână cu profesoara. În fiecare lună se va examina rezultatul în fața direcțiunii. Tot facultativă e luarea de ore de limba franceză, germană, engleză și italiană.

Activitatea școlii. Școala de Menaj „Sf. Tereza” a participat la diferite expoziții de specialitate, fiind premiată de 2 ori cu medalii de aur. La sfârșitul fiecărui an școlar se organizează expoziții practice pentru fiecare atelier, expunându-se obiectele lucrate de elevele școlii.

Data fiind importanța școlilor de menaj pentru sănătatea individuală și igiena socială, cum și pentru economia și arta casnică, îndreptarea spre aceste școli a fetelor tinere înseamnă îmbunătățirea traiului și propășirea neamului.

Uniforma reglementară și obligatorie: O bască, 2 șorturi negre, 2 gulerase, 2 șorturi bleu, 3 șortulețe albe mici, 2 benete, 2 halate, 2 perechi încălțăminte neagră, tocure joase, 12 cărpe pentru veselă. Toate după uniformă. — Pentru cursul inferior uniforma e șort negru cu guleras alb, care se confecționează la școală după uniformă. — Uniforma de străjeră e obligatorie, asemenea și aducerea a 2 kg. lână.

Pe lângă elevele ordinare se primesc și persoane particulare, care vor să se perfecționeze în arta culinară sau la unul din atelierelor școlii, obținând, după minimum 3 luni de practică, o dovadă despre practica făcută.

În acest sens amatoarele se pot interesa la cancelaria școlii de condițiile impuse.

Direcțiunea

Cărți nouă

În Tipografia „Patria” din Oradea, Str. Alexandri 13 a văzut lumina tiparului, în anul acesta o nouă carte plină de învățăminte folositoare pentru toți iubitorii de slovă. Titlul ei e „Moneta cu două fețe” și a fost scrisă cu multă pricepere de păr. *Simion Gocan*. Cuprinsul cărții e următorul: Pâinea noastră zilnică — pâinea vieții de veci Tragedia calvarului — Jertfa cea de taină — Păcatul, — monstrul monstrilor — Mila lui Dumnezeu. E o carte de mare însemnătate pentru clădirea vieții noastre spirituale și se poate procura pe un preț de 25 Lei.

POSTA GAZETEI

Vasile Alexă. Am primit Lei 500. Aveți rest încă pe 1934 Lei 40; 1935 Lei 150; 1936 Lei 150 și pe anul curent total Lei 490.

Ioan Brânzeu. Am primit Lei 150 pe care i-am trecut în abonamentul anului 1938.

Valeriu Pop. Am primit, prin Dl. Dir. Iuliu Maior, suma de Lei 300 abonamentul plătit până în 31 Martie 1938.

Org. „Agru”, Rodna. V'am trimis numerii ceruți. Restanță abonamentul a. c.

Gheorghe Filip. Am primit Lei 500. Achitat până în 31 Ianuarie 1937. Restanță aveți 290 Lei.

Samson Vătea. Am primit 150 Lei și am trecut pe 1936 Lei 140, iar pe 1937 Lei 10.

Am primit câte 75 Lei. Melania Prodanciuc, Trifan Bogdan, Ioan Tepeș Onea, Fanea Nicolae, Of. Parohial Sănmărtinaul de C., Turc Dumitru, Văd. Luiza Cocian, Valeria Uilăcan, Iosif Hossu, Ioan Iepure, Ioan Mureșan, Dr. Amb. Chețan, Aug Popa, Iosif Mesaroș, Simion Ioan, Nicolae Tomuța, Popa Ilie, Carolina Bereș, Cerc cult, „Astra” Micăsasa, Mureșan Alexandru, Alex. Dragoș, Coroian Ioan, Mărginean Gavril, Ciungan Ioan, George Catalina.

Câte 100 Lei. Toader Hanca, Zaharie Lungociu, Dumitru Demisică, Dicoi Ioan I. T., Maria Micoala, Nițiu Gheorghe, Barian Eftimie, Z. Noaghiu, Ciuturăș Ștefan, Iuliu Moldovan, Parohia Cătălina, Cantor Nicolae, George Horgoș.

Câte 150 Lei. Asoc. Gen. a rom. uniți Borșa, Aureliu Pop, Ștefan Betea, Stan Vasile, Achim Deac, Ioan Șerban, Biserica Veștem, Agru Lonea, Moise Sărbu, Dr. V. Bojor, Sărb Ioan, Romul Mihalca, Botoș Simion, Mihaiu Giurcic Diac, Iulia Luca, Ioan Bal, Aurelia Mihalca, Gh. Șeicanu, Of. paroh. Mărtiniș, Zaharie Bulbuc, I. Izvemariu, I. Credețeanu, I. Mocanu, T. Muntean, Valeriu Bibetiș, Dr. A. Gavriș, Of. par. Vetiș, Ioan Ștef, Dumitru Petrina, Cornel Pascha, Iuliu Făgărășan, V. Nan, Of. paroh. Cenade, Enescu Augustin, Of. paroh. Ghilad, Gherman Lazar, Fucec R. Iosif, Ioan Brânzeu, Gheorghe Filip, Ioan Sanciră.

Bucur Grecu. Am primit Lei 450, din cari am trecut în contul Dv. pe 1936 Lei 47, pe 1937 Lei 115. — La Preda Alexandru Lei 150, și Preda Augustin Lei 138, abonamente pe anul curent.

Câte 200 Lei. Șc. primară Azuga, Ionaș Iosif Moloc, Cristea Ioan, Sigateriu, Iacob Popa, Crăciun Alex.

Câte 300 Lei. Șoșa Alexandru, Teodor Mateiu, Ioan Z. Costea, Mureșan Gavril, Benedict Oltean, V. Aron, Ștefan Halmagi, Pompeiu Tămaș, Vasile Marchiș, Iuliu Aron, Toma Voin, Valer Pop.

Alte sume. Ioan Borcoman 37, Vasile Nan 112, Sălăgean Vasile 90, Ardelean Fl. 160, Nemeș Gavril 62, Nica Marin 138, Iacob Majorean 160, Pr. Petru Berinde 305, Ioan Muntean 750, Olariu Vasile 1210, Maria Pop, 40, Tudoran Petre 180, N. Noaghiu 50, Aurel Tigziș 1870, Laurean Blăjan 250, Teodor Nicolae 400, Pr. Lupu 270, Gh. Petrican 38, Pr. Merlos 419, Elena Albu 35, Cristea Ioan 40, Bogdan T. 40, Vian Fleșeriu 50, Biserica Ticușul-nou 193, Chivariu Gh. 1600, Chișiu Vasile 50, Iosif Nistor 600, P. Sărătaan 20, Deac Dumitru 250, Ștefan Szabo 61, Ioan Suci 145, Libr. Miniierul Lupeni 525, Dobroslav Const. 82 Alexă Vasile 500, Bc. Com. Rom. București 235, Dănilă Cerghit 180, Popa Partenie 80.

De vânzare

O casă
în Blaj str. Samuil Micu Nr. 9
(Gruia Sofia)

Informațiuni Alud Librăria Dacia.
(786) 3—3

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

CARTE NOUĂ DESPRE BLAJ

În ziua de 24 Iunie, când au venit la întâlnire toți școlarii Blajului aflători în viață, a apărut cartea cea mai nouă, intitulată:

EVOCĂRI

Cu icoane vechi și nouă din viața Blajului

de

ALEX. LUPEANU-MELIN

TIPOGRAFIA SEMINARULUI

S'a tipărit numai în 1500 exemplare. Doritorii de-a o avea o pot cere dela Librăria Seminarului din Blaj, sau dela autor. Prețul 80 Lei.

Cea mai nouă carte
de teatru sătesc

LEAC PENTRU MUERI

comedie în 2 acte

localizare de

A. MELIN

Piesă foarte potrivită a se juca prin sate, plină de haz și de învățăminte!

Prețul 8 Lei

Se cumpără la Librăria Seminarului din Blaj. Prin poștă se trimite 8 Lei prețul cărții și 2 lei pentru porto.

„Fetița Orfană”

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros prețutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, „ 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaugă 5 Lei pentru porto. Cu ramburs nu se trimite.

Librăria Seminarială din Blaj